

Prima pagină > Dreptul familiei și succesiunea > **Răspunderea părintească - Încredințarea copilului și dreptul de vizită**
Răspunderea părintească - Încredințarea copilului și dreptul de vizită

Grecia

1 Ce înseamnă în termeni practici termenul juridic „răspundere părintească”? Care sunt drepturile și obligațiile titularului răspunderii părintești?

Răspunderea părintească este un drept, dar și o obligație a părinților. Aceasta acoperă îngrijirea copilului minor, administrarea bunurilor copilului și reprezentarea acestuia în orice chestiune, act juridic sau litigiu care se referă la copil sau la bunurile sale. Prin urmare, răspunderea părintească garantează protecția drepturilor personale și patrimoniale ale copilului minor.

2 Ca regulă generală, cine are răspundere părintească asupra unui copil?

Răspunderea părintească este exercitată în comun de ambii părinți. Orice decizie a părinților referitoare la exercitarea răspunderii părintești trebuie să fie luată ținând cont de interesele copilului.

3 Dacă părinții nu sunt capabili sau nu vor să-și exercite răspunderea părintească asupra copiilor lor, poate fi numită o altă persoană în locul lor ?

În cazul în care unul dintre părinți nu este capabil să își exercite răspunderea părintească în fapt (de exemplu spitalizare, privare de libertate) sau în drept (incapacitate), părintele respectiv rămâne un simplu titular al dreptului, în timp ce răspunderea părintească este exercitată exclusiv de către celălalt părinte. În cazul în care niciunul dintre părinți nu este capabil să își exercite răspunderea părintească, copilul minor este plasat sub tutelă. Părinții își păstrează răspunderea părintească, ca simpli titulari ai dreptului, dar fără a putea exercita acest drept.

4 Dacă părinții divorțează sau se despart, cum se stabilește chestiunea răspunderii părintești pe viitor?

În caz de divorț sau separare, și dacă ambii părinți sunt în viață, problema răspunderii părintești este soluționată de instanță. Răspunderea părintească poate fi acordată unuia din părinți sau ambilor părinți în comun, în cazul în care aceștia sunt de acord și stabilesc în același timp locul de reședință al copilului. Instanța poate să decidă altfel, adică să, încredințeze exercitarea răspunderii părintești ambilor părinți sau unei terțe persoane.

5 Dacă părinții încheie un acord privind răspunderea părintească, ce formalități trebuie respectate pentru a face ca acordul să fie executoriu?

În cazul în care o instanță trebuie să stabilească exercitarea răspunderii părintești, cum ar fi în cazurile de divorț sau de separare, aceasta va ține cont de acordurile existente între părinți, însă ele nu vor avea caracter obligatoriu pentru instanță. Acordurile de acest tip nu sunt supuse unor formalități specifice, atâta timp cât ele sunt aduse în mod legal la cunoștința instanței. De obicei acest lucru se realizează prin prezentarea unui document elaborat de părțile interesate care reflectă acordul încheiat între ele. Acest lucru este prevăzut în mod explicit prin lege în cazurile de divorț de comun acord dintre părinți cu copii minori, în acest caz fiind necesară prezentarea în instanță și a unui acord scris între părinți, prin care se stabilește custodia copiilor și modalitatea de comunicare cu aceștia.

În toate celelalte privințe, părinții pot să convină în mod neoficial cu privire la exercitarea răspunderii părintești, fără a se conforma vreunei formalități sau fără a respecta o procedură oficială, astfel încât să împartă răspunderea între ei în practică, o parte a răspunderii părintești poate fi exercitată de către unul din părinți, iar o altă parte a răspunderii părintești poate fi exercitată de către celălalt părinte. Un exemplu în acest sens ar fi faptul că un părinte poate deține custodia copilului, iar celălalt poate administra bunurile copilului și îi poate reprezenta interesele.

6 Dacă părinții nu pot ajunge la un acord privind chestiunea răspunderii părintești, care sunt căile alternative de rezolvare a conflictului fără prezentarea în instanță?

În cazul în care părinții nu pot ajunge la un acord în ceea ce privește răspunderea părintească și în cazul în care este în interesul superior al copilului să se adopte o decizie, aceasta va fi adoptată de instanță. Medierea constituie o modalitate alternativă de soluționare a litigiilor.

7 Dacă părinții se prezintă în instanță, asupra căror chestiuni legate de copil poate judecătorul să decidă?

În cazul în care părinții nu sunt de acord cu privire la un anumit aspect referitor la exercitarea răspunderii părintești și sesizează instanța în acest sens, instanța nu se poate pronunța decât exclusiv cu privire la aspectul respectiv. Acesta se poate referi la orice problemă care apare în cursul exercitării răspunderii părintești, care provoacă un dezacord între părinți, în sensul că fiecare își menține propria opinie, și a cărei soluționare este, așadar, în interesul superior al copilului. Această problemă poate fi gravă în mod obiectiv, de exemplu, alegerea unui prenume, consimțământul dat cu privire la o intervenție chirurgicală etc., sau poate fi o chestiune de importanță relativă din punct de vedere obiectiv, dar pe care părinții o consideră suficient de importantă pentru a o aduce în fața instanței.

8 Dacă instanța hotărăște că un părinte va avea custodia exclusivă a unui copil, aceasta înseamnă că el sau ea poate decide asupra tuturor chestiunilor legate de copil fără îl consulte pe celălalt părinte în prealabil?

Da, în principiu, în măsura în care acest aspect intră în domeniul de aplicare al custodiei copilului acordate unui singur părinte. În orice caz, părinții pot alege să nu adopte soluția instanței de acordare a custodiei asupra copilului minor unui singur părinte: chiar și după ce instanța a pronunțat hotărârea, părinții pot conveni să aplice un regim diferit prin care îi acordă celuialt părinte un rol în îngrijirea copilului, cu condiția, desigur, ca această soluție să fie în interesul superior al copilului.

9 Dacă instanța hotărăște că părinții vor avea custodia comună a unui copil, ce înseamnă aceasta în practică?

Acest lucru înseamnă că deciziile legate de îngrijirea copilului trebuie să fie luate în comun de către părinți.

10 Cărei instanțe sau autorități ar trebui să mă adresez dacă vreau să depun o cerere privind răspunderea părintească? Ce formalități trebuie respectate și ce acte trebuie să atașez la cererea mea?

Instanța competentă este întotdeauna instanța de prim grad de jurisdicție în complet format dintr-un judecător unic (*μονομελές πρωτοδικείο*). Cererile trebuie depuse la instanța care are competență teritorială și trebuie să fie comunicate părâtului. Documentele prin care se dovedește temeinicia cererii trebuie, de asemenea, prezentate instanței.

11 Ce procedură se aplică în aceste cazuri? Este disponibilă o procedură de urgență?

Instanța de prim grad de jurisdicție hotărăște în conformitate cu o procedură specială prevăzută la articolul 681 literele (b) și (c) din Codul de procedură civilă. Această procedură este modelată după procedura de soluționare a conflictelor de muncă, în scopul de a accelera derularea soluționării cauzelor. Având în vedere, în principal, caracterul personal al litigiilor privind răspunderea părintească, instanța aplică, de asemenea, anumite dispoziții din cadrul procedurii aferente cauzelor matrimoniale și norme prevăzute în procedurile jurisdicționale necontencioase referitoare la autoritatea de anchetă și examinarea din oficiu. Cu toate acestea, în cazul în care acțiunile referitoare la exercitarea răspunderii părintești sunt legate de oricare dintre litigiile matrimoniale menționate la articolul 592 alineatul (1) din Codul de procedură civilă (de exemplu, divorț și anularea căsătoriei) sau litigiile menționate la articolul 614 alineatul (1) din cod (de exemplu, contestarea paternității), instanța trebuie să aplice procedura prevăzută la articolele 598612 și 616622 din

aceiași cod. Chestiunile urgente pot fi soluționate prin măsuri provizorii (ασφαλιστικά μέτρα), iar cele de extremă urgență, printr-o hotărâre temporară (προσωρινή διαταγή).

12 Pot obține asistență juridică pentru a acoperi costurile procedurii?

Da, în condițiile generale aplicabile asistenței judiciare.

13 Este posibilă atacarea unei hotărâri privind răspunderea părintească?

O hotărâre judecătorească privind răspunderea părintească poate fi revocată sau modificată în cazul în care s-a produs o schimbare a circumstanțelor care au condus instanța la pronunțarea hotărârii inițiale. În caz contrar, hotărârea privind răspunderea părintească poate face obiectul unei căi de atac ordinare [apel pe motive de fapt și de drept (έφεση)], recurs pe motive de drept (casatie, αναίρεση), opoziție (ανακοπή ερημοδικίας), revizuire (αναψηλάφηση)], în conformitate cu condițiile normale.

14 În anumite cazuri, poate fi necesară adresarea către o instanță sau către o altă autoritate pentru a face executorie o hotărâre privind răspunderea părintească. Care procedură se aplică în asemenea cazuri?

O hotărâre judecătorească pronunțată în materia răspunderii părintești este executorie în temeiul articolului 950 din Codul de procedură civilă în cazul în care impune și obligații, și anume nu numai că soluționează problema răspunderii părintești, a custodiei asupra unui copil minor sau a modalității de comunicare cu copilul, dar dispune și încredințarea sau înapoierea copilului, stabilește modalitatea de comunicare sau interzice părților să întreprindă orice acțiune contrară. În special, (a) o hotărâre judecătorească prin care se dispune încredințarea sau înapoierea unui copil obligă părintele care are copilul să acționeze conform hotărârii judecătorești și, în caz de nerespectare a hotărârii, aceeași hotărâre poate să prevadă impunerea automată a unei sancțiuni financiare în valoare de până la 50 000 EUR, care urmează să fie plătită celui care solicită încredințarea sau înapoierea copilului, reținerea temporară pentru o perioadă de până la un an sau ambele sancțiuni cumulate [executarea indirectă (έμμεση εκτέλεση)]; și (b) în cazul în care dreptul de comunicare directă al părintelui cu copilul este obstrucționat, în baza hotărârii privind comunicarea directă, persoanele care obstrucționează această comunicare pot face obiectul unei sancțiuni financiare și reținerii [executare complementară (αναπληρωματική εκτέλεση)].

15 Ce ar trebui să fac pentru ca o hotărâre în materia răspunderii părintești pronunțată de o instanță dintr-un alt stat membru să fie recunoscută și executată în acest stat membru?

Hotărârile judecătorești referitoare la răspunderea părintească pronunțate în alte state membre sunt recunoscute în mod automat, fără alte formalități administrative, de către autoritățile elene. Instanțele elene au competența de a decide cu privire la validitatea unei hotărâri străine sau cu privire la o cerere de recunoaștere a unei hotărâri străine, fără examinarea prealabilă a competenței statului membru de origine. În cazul în care se solicită recunoașterea în Grecia, instanțele elene pot refuza recunoașterea unei hotărâri privind răspunderea părintească dacă: (a) este contrară ordinii publice interne, ținând întotdeauna cont de interesul superior al copilului; sau (b) este ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată ulterior în materia răspunderii părintești de către instanțele elene. În plus, în cazul în care sunt competente în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului, pe baza locului de reședință a copilului, instanțele elene, în calitate de instanțe ale statului membru în care se solicită recunoașterea, pot soluționa în mod diferit problema răspunderii părintești privind copilul, prin pronunțarea propriilor hotărâri ulterioare în cauză, fără o examinare prealabilă a competenței statului membru de origine și a caracterului obligatoriu al hotărârii (dacă, de exemplu, aceasta poate fi supusă unei căi de atac).

16 Ce instanță din acest stat membru trebuie să sesizez pentru a mă opune recunoașterii unei hotărâri în materia răspunderii părintești pronunțate de o instanță dintr-un alt stat membru? Ce procedură se aplică în acest caz?

În cazurile descrise, instanța competentă este instanța de prim grad de jurisdicție în complet format dintr-un judecător unic, care audiază cazul pe baza procedurii relevante în funcție de tipul de litigiu.

17 Ce legislație se aplică în acțiunile privind răspunderea părintești în cazul în care copilul sau părțile nu locuiesc în acest stat membru sau au cetățenii diferite?

Relațiile dintre părinți și copil sunt reglementate de următoarele legi, în ordinea importanței: (1) legea ultimei cetățenii comune; (2) legea ultimei reședințe obișnuite comune; (3) legea cetățeniei copilului;

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 15/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.